

«Που 'σαι Λάζαρε που
είναι η φωνή σου, που
σε γύρευε η μάνα κι
αδερφή σου. Ήμουνα
στη γη στη γη βαθιά
χωμένος, κι από τους
εχθρούς βαλαντωμένος.
Βάγια βάγια των Βαγιών
τρώνε ψάρια των
κολιών, και την άλλη
Κυριακή τρώνε το παχύ
αονί»

